

Tížiny

Ondřej Hložek

Saze

Za nešťastných dnů
je mé město plné černých sazí.
Nikde holubi.
Vlhko rýpe se pod kůži,
jedle v ustřižených nohavicích
zebou prsty kořenů.
To jen děti prchají
před mokrou tmou.

Schoulený čas

Tady jsem doma
a také přátelé s kaštanovými vousy,
ve kterých spí
prsty žen.
A tak nějak daleko sedí mraky.

Bahnhof

Už půjdeme spát,
je čas vonící naftou,
je čas nehnutí.
Ulicí šlape poslední
pramínek dne,
těžce objímá
plíce.
Jen spi.
Možná ti to půjde lehce,
možná budou drobné tížiny.
Už půjdeme spát,
je čas vonící naftou,
je čas, co oči klíží mi.

Rozmluva

Nepouštěj na mě
smečku slov,
zda je hudba
mlčením,
zda je hlad
těla láskou,
zda žití
sakrováním mužů.
Čím to jednou
skončí?
Dvojím vyznáním
a malou
tichou ženou.

Kousek domova

Jedině tvé ruce
složené v hlíně
a smrt,
co táním nekončí.
Jedině to zůstalo z domova.
Je načase usmířit se
a pokorně prosit ticho,
ať mě neopustí.

(leden 2010)

Přeražený den

Roste to
utajené v nás
a ve vteřinách současných.
Souhlasně vydýchává.
Krok za krokem možná hořkne,
s každou barvou křičí
v půlkruhu duhy.
O zemi,
zkoušce ve vteřině poslední,
o lidském tahu krajinou,
který tak ještě dokáže křídlem
zachvátit prostor.

A Bůh je

mi v každém kroku -
zválený v pěšinách
protnutých do dálek

Moje nohy v něm měknou,
jako měkla srdce zvonů.

Neděle

Chladne mi oběd.
Stojím za žaluziemi,
odrážím se od talířů.
Za zády dveře
a jistě, navečer vítr,
co vhání pozdní do Teska.
Mlčky srkám z tvých
očí nadrobenou výčitku.

Každým ránem

Přečkáváme neustálá
setmění,
ale mlha uvnitř
přečkat nejde.
Zatmívá se obzor
a hvězdy jsou jen
rozlezlými ponravami.
V rozbřesku nečekají
ani spánek, ani tichý pláč.
Jen klidné nádechy
a den nakažený
vrzáním dřevěné podlahy.

Svátost

Kopcem ke Svákovu
táhne se procesí.
Před pokašlávajícími starci
ježatec korouhev nese.
Až opře ji o stěnu kaple,
dostane korunu.

Ondřej Hložek (17. března 1986 v Opavě) studuje českou literaturu na Slezské univerzitě v Opavě. Pořádá setkání autorů hudby, literatury a vizuála s názvem *Open Air Happening Víkštejn* a literární večery s názvem *Básnické hlasy*. Literárně publikoval v časopisech *Host*, *Tvar*, *Texty*, *Protimluv*, jinde. Jeho verše vyšly v několika soutěžních almanaších. Stal se laureátem několika literárních cen (*Literární soutěž Františka Halase 2009*, *Literární cena Vladimíra Vokolka 2009* aj.). Básně pochází z dosud nevydané sbírky *Tížiny*.